

Bruxelles, den 28.10.2014
COM(2014) 675 final

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

om erstatning af meddelelse fra Kommissionen

**Harmoniseret ramme for udkast til budgetplaner og rapporter om gældsudstedelse
inden for euroområdet (COM(2013) 490 final)**

1. INDLEDNING

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 473/2013 om fælles bestemmelser om overvågning og evaluering af udkast til budgetplaner og til sikring af korrektion af uforholdsmæssigt store underskud i medlemsstaterne i euroområdet (EUT L 140 af 27.5.2013) trådte i kraft den 30. maj 2013. Den bygger på og supplerer stabilitets- og vækstpacten (SVP), som er den europæiske ramme for budgetovervågning inden for euroområdet. Med denne forordning tages der et konkret og afgørende skridt hen imod styrkelse af de overvågningsmekanismer, der gælder for medlemsstater i euroområdet.

De nye elementer vedrørende budgetovervågning af medlemsstaterne i euroområdet er en følge af forordning (EU) nr. 473/2013 og indebærer øget gennemsigtighed i forbindelse med medlemsstaternes budgetafgørelser og øget budgetkoordinering mellem dem med udgangspunkt i budgetcyklussen for 2014. Den harmoniserede ramme for udkast til budgetplaner og rapporter om gældsudstedelse, som blev vedtaget i Kommissionens meddelelse COM(2013) 490 final, og som findes i adfærdskodeksen¹, fastsætter alle fælles retningslinjer. De erfaringer, der er høstet siden gennemførelsen af forordning (EU) nr. 473/2013 i maj 2013, har vist, at visse elementer i rapporteringsprocessen skal tydeliggøres og ændres, som det fremgår af ovennævnte meddelelse.

Følgende ændringer af Kommissionens meddelelse om en harmoniseret ramme for udkast til budgetplaner og rapporter om gældsudstedelse inden for euroområdet (COM(2013) 490 final) vil blive foretaget:

Anden liste, som begynder på s. 5, affattes således:

- På udgiftssiden bør det anføres, om det er en foranstaltning, der er rettet mod:
 - aflønning af ansatte (ENS-kode: D.1)
 - forbrug i produktionen (ENS-kode: P.2)
 - sociale betalinger (sociale betalinger, undtagen sociale overførsler i naturalier og sociale overførsler i naturalier via markedsprocedurer, ENS-kode: D.62, D.632), hvoraf eventuel arbejdsløshedsunderstøttelse, herunder kontante bistandsydelse og sociale overførsler i naturalier, også bør specificeres.
 - renteudgifter (ENS-kode: D.41)
 - tilskud (ENS-kode: D.3)
 - faste bruttoinvesteringer (ENS-kode: P.51g)
 - kapitaloverførsler (ENS-kode: D.9)
 - andet (ENS-kode: D.29+D.4 (undtagen D.41)+D.5+D.7+P.52+P.53+NP+D.8)

¹ *Præcisering af gennemførelsen af twopacken og retningslinjerne om formen og indholdet af udkastene til budgetplan, økonomiske partnerskabsprogrammer og rapporter om gældsudstedelse, juli 2013.*

Endvidere erstattes tabel 1a, 1b, 2a, 2b, 3 og 4a i "Bilag. Modelstruktur og tabeller i udkastet til budgetplaner", afsnit "B. TABELLER, DER SKAL MEDTAGES I UDKAST TIL BUDGETPLANER"² af ajourførte tabeller.

Endelig erstattes afsnit 3 (inklusiv tabel III og IV) på side 7 og 8 af den ændrede tekst (og de ændrede tabeller).

Denne meddelelse erstatter COM(2013) 490 final.

2. PRÆCISERING AF FORMEN OG INDHOLDET AF UDKASTENE TIL BUDGETPLAN

Retningslinjerne nedenfor bør betragtes som en adfærdskodeks og en tjekliste, som medlemsstaterne skal anvende, når de udarbejder udkastene til budgetplaner. Det forventes, at medlemsstaterne følger retningslinjerne, og at de, såfremt de ikke følger dem, kommer med en begrundelse herfor.

Udkastet til budgetplan bør i det væsentlige udgøre en opdatering af nogle af standardtabellerne fra stabilitetsprogrammerne suppleret med detaljerede oplysninger om de foranstaltninger, der fremlægges i udkastet til budgetplan.

I overensstemmelse med de nuværende retningslinjer for stabilitets- og konvergensprogrammer bør de anvendte koncepter være forenelige med standarderne på europæisk plan, især inden for rammerne af Det Europæiske Nationalregnskabssystem (ENS).

I udkastet til budgetplan bør det være muligt at identificere eventuelle uoverensstemmelser med budgetstrategien i det seneste stabilitetsprogram. Til dette formål bør der ud over de påkrævede data for det kommende år, dvs. det år, for hvilket budgettet udarbejdes (år $t+1$ i standardtabellerne i bilaget), også medtages de tilsvarende skøn for det nuværende år (t i standardtabellerne i bilaget), sammen med resultaterne fra det foregående år ($t-1$ i standardtabellerne i bilaget), som er i overensstemmelse med de data, der er indberettet som led i proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud.

A. Uafhængige makroøkonomiske prognoser og antagelser. Forventet virkning af de samlede budgetforanstaltninger for økonomisk vækst

Udkastet til budgetplan bør være baseret på uafhængige makroøkonomiske prognoser, jf. artikel 6, stk. 3, i forordning (EU) nr. 473/2013. I tabel 1a, 1b, 1c og 1d i udkastet til budgetplan, der er medtaget i bilaget, fremlægges de vigtigste økonomiske udviklingstendenser og vigtige økonomiske variabler, der anvendes i udarbejdelsen af udkastet til budgetplan.

Tabel 1a indeholder især oplysninger om ændringer i real BNP observeret i år $t-1$ og prognosticerede ændringer i real BNP for år t og $t+1$. Den forventede virkning af de samlede budgetforanstaltninger på økonomisk vækst, der påtænkes i udkastet til budgetplan, bør medtages i de prognosticerede vækstrater for år t og $t+1$. Det anbefales derfor, i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, litra g), i forordning (EU) nr. 473/2013, at denne forventede virkning på økonomisk vækst præciseres i tabel 1a eller på anden måde angives nærmere i bilaget om metodologi.

² Fremlæggelse af oplysninger om variabler med fede typer er et krav. Fremlæggelse af oplysninger om andre variabler er valgfrit, men højst ønskeligt. Fremlæggelse af oplysninger for år $t+2$ til år $t+4$ er valgfrit, men højst ønskeligt for de medlemsstater, som gældskriteriet i stabilitets- og vækstpagten vedrører.

De grundlæggende antagelser, som de makroøkonomiske prognoser er baseret på, bør anføres i tabel 0.i) i bilaget. Yderligere vigtige antagelser, der typisk er relevante for udarbejdelsen af makroøkonomiske prognoser, anføres i tabel 0.ii). Medlemsstaterne kan evt. anse det for hensigtsmæssigt at kontrollere sidstnævnte i forbindelse med udarbejdelse af en oversigt over de antagelser, som de makroøkonomiske prognoser er baseret på.

Medlemsstaterne bør også fremhæve, om de uafhængige makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser er udarbejdet eller godkendt af et uafhængigt organ.

B. Budgetmål

De budgetmål for den offentlige saldo, der er fordelt på delsektorer af den samlede offentlige sektor (statslig forvaltning, offentlig eller regional forvaltning for medlemsstater med føderale eller i vid udstrækning decentraliserede institutionelle ordninger, lokal forvaltning og social sikkerhed) bør anføres i tilhørende tabeller, der også er medtaget i bilaget. Som anført i artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) nr. 473/2013, bør Kommissionen vurdere, om udkastet til budgetplan er i overensstemmelse med budgetforpligtelserne i stabilitets- og vækstpagten. For at muliggøre en sådan vurdering er strukturelle budgetmål og punktforanstaltninger såvel som yderligere midlertidige foranstaltninger også blandt de påkrævede oplysninger i dette afsnit. Overholdelse af benchmarket vedrørende gæld vurderes i forhold til oplysninger om gældsudviklingen, som bør være i overensstemmelse med tidligere detaljerede budgetmål og makroøkonomiske prognoser. Disse oplysninger, der er påkrævede i tabel 2.a, 2.b og 2.c i bilaget, kan suppleres med oplysninger om eventualforpligtelser, som kan påvirke den offentlige gæld på mellemlang sigt.

For at gøre det muligt i detaljer at forstå den offentlige budgetsaldo og budgetstrategien generelt bør der fremlægges oplysninger om udgifts- og indtægtsmål og om hovedkomponenterne heri. Disse oplysninger er anført i tabel 4a i bilaget. Under hensyntagen til de betingelser og kriterier, der er nødvendige for at kunne vurdere væksten i udgifterne i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1466/97, hvori der defineres et benchmark for udgifter, anføres i udkastet til budgetplan også den forventede vækst i de offentlige udgifter, som behandles på en særlig måde i beregningen af benchmarket for udgifter.

En opdeling af de offentlige udgifter efter område er indeholdt i de tilhørende tabeller i bilaget. Medlemsstaterne tilskyndes til så vidt muligt at fremlægge disse oplysninger fordelt på de kategorier, der er nærmere angivet i klassifikationen af det offentliges udgifter efter formål (COFOG). Under alle omstændigheder bør der fremlægges relevante oplysninger om de offentlige udgifter til uddannelse, sundhedsvæsen og beskæftigelse, jf. artikel 6, stk. 3, litra d), i forordning (EU) nr. 473/2013. Disse oplysninger angives enten i den foreslåede tabel eller på anden måde i detaljer i udkastet til budgetplan.

C. Offentlige udgifter og indtægter under "ingen politikændring"-scenariet og diskretionære budgetforanstaltninger

Hver medlemsstat bør på passende vis definere et scenarie for udgifter og indtægter ved uændrede politikker for det kommende år (dvs. pre-budget, uden at medtage de nye foranstaltninger, der er blevet foreslået som led i budgetprocessen) og offentliggøre de antagelser, metodologier og relevante parametre, der ligger til grund herfor. Antagelsen om "ingen politikændring" indebærer ekstrapolering af indtægts- og udgiftstendenserne inden tilføjelse af virkningen af diskretionære budgetforanstaltninger, der er besluttet som led i budgetprocessen for det kommende år. Resultaterne af fremskrivninger for udgifts- og indtægtssiderne på grundlag af antagelsen om "ingen politikændring" er anført i tabel 3 i

bilaget, mens tabel 5.a, 5.b og 5.c beskriver og giver en oversigt over de diskretionære foranstaltninger i processen med at vedtage dem for de forskellige delsektorer med henblik på at nå budgetmålene.

Disse tre tabeller bør indeholde en udtømmende teknisk beskrivelse af de foranstaltninger, der iværksættes i de forskellige delsektorer, sammen med oplysninger om begrundelsen for såvel som udformningen og gennemførelsen af foranstaltningen. Der bør også fremlægges detaljerede oplysninger om budgetforanstaltningen, for så vidt angår ENS, som specificerer, om der er tale om diskretionære foranstaltninger på udgifts- eller indtægtssiden. Det bør endvidere præciseres, hvilken komponent på udgifts- eller indtægtssiden, der er genstand for den diskretionære foranstaltning. Derved vil det være muligt at sammenligne målene og resultaterne af "ingen politikændring". Med andre ord:

- På indtægtssiden bør det anføres, om det er en foranstaltning, der er rettet mod:
 - produktions- og importskatter (ENS-kode: D.2)
 - løbende indkomst- og formueskatter m.v. (ENS-kode: D.5)
 - kapitalsskatter (ENS-kode: D.91)
 - bidrag til sociale ordninger (ENS-kode: D.61)
 - formueindkomst (ENS-kode: D.4)
 - andet (ENS-kode: P.11+P.12+P.131+D.39+D.7+D.9 (undtagen D.91))
- På udgiftssiden bør det anføres, om det er en foranstaltning, der er rettet mod:
 - aflønning af ansatte (ENS-kode: D.1)
 - forbrug i produktionen (ENS-kode: P.2)
 - sociale betalinger (sociale betalinger, undtagen sociale overførsler i naturalier og sociale overførsler i naturalier via markedsprocedurer, ENS-kode: D.62, D.632), hvoraf eventuel arbejdsløshedsunderstøttelse, herunder kontante bistandsydelse og sociale overførsler i naturalier, også bør specificeres.
 - renteudgifter (ENS-kode: D.41)
 - tilskud (ENS-kode: D.3)
 - faste bruttoinvesteringer (ENS-kode: P.51g)
 - kapitaloverførsler (ENS-kode: D.9)
 - andet (ENS-kode: D.29+D.4 (undtagen D.41)+D.5+D.7+P.52+P.53+NP+D.8)

Tidsprofilen for foranstaltningerne bør specificeres for at skelne foranstaltninger med en kortvarig budgetmæssig virkning, som ikke fører til vedvarende ændringer i den intertemporale budgetstilling (dvs. i det permanente indtægts- eller udgiftsniveau), fra foranstaltninger med en permanent budgetmæssig virkning, som resulterer i vedvarende ændringer i den intertemporale budgetstilling (dvs. i det permanente indtægts- eller udgiftsniveau). Ifølge forordning (EU) nr. 473/2013 bør foranstaltninger med en skønnet budgeteffekt på over 0,1 % af BNP beskrives i detaljer, mens foranstaltninger med en skønnet budgeteffekt under denne tærskel skal identificeres, og den samlede budgetmæssige virkning angives. I det omfang eventuelle mindre foranstaltninger påvirker den samme indtægts-/udgiftskategori, kunne det være hensigtsmæssigt at sammenlægge dem. Inden for rammerne af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg er medlemsstaterne imidlertid blevet enige om at

forbedre kvaliteten af rapporteringen af diskretionære skatteforanstaltninger yderligere, idet de forpligter sig til i detaljer at beskrive alle diskretionære skatteforanstaltninger med en budgetmæssig minimumsvirkning på 0,05 % af BNP. Medlemsstaterne tilskyndes også til at fremlægge detaljerede oplysninger om alle diskretionære budgetforanstaltninger med en skønnet budgetmæssig virkning på over 0,05 % af BNP som led i udkastet til budgetplan og med henblik på at forbedre overensstemmelsen mellem rapporteringskravene.

Udkast til budgetplaner bør også indeholde oplysninger om den skønnede budgeteffekt af diskretionære foranstaltninger på hvert delsektorniveau, der er medtaget i tabel 5.a, 5.b og 5.c i bilaget. Budgeteffekten af alle foranstaltninger skal registreres med hensyn til gradvis stigende virkning, i modsætning til registrering af budgeteffekten i niveauer, sammenlignet med fremskrivningen for det foregående år. Dette indebærer, at det bør registreres, at enkle permanente foranstaltninger har en indvirkning på +/- X i det/de år, hvor de indføres, og ellers er nul, hvilket vil sige, at den samlede indvirkning på indtægts- eller udgiftsniveauet ikke må neutraliseres. Såfremt effekten af en foranstaltning varierer over tid, er det kun den gradvise effekt, der bør registreres i tabellen³. Som følge af deres art bør det altid registreres, at punktforanstaltninger har en indvirkning på +/-X i året for den første budgeteffekt og -/+ X i det følgende år, hvilket vil sige, at den samlede indvirkning på indtægts- eller udgiftsniveauet i to på hinanden følgende år skal være nul⁴.

Afhængigt af hver specifik foranstaltning bør medlemsstaterne tilpasse omfanget af disse tre tabeller i overensstemmelse hermed, så de indeholder det antal søjler, der er nødvendige for at afspejle den samlede budgeteffekt over tid. De antagelser, der ligger til grund herfor, og som anvendes til vurdering af budgeteffekten af hver foranstaltning (f.eks. elasticiteter eller udvikling i skattegrundlaget), bør også beskrives i udkastet til budgetplan. Endelig bør udkast til budgetplaner også specificere regnskabsprincippet for rapportering af oplysninger: De bør som standard rapporteres efter periodiseringsprincippet, men hvis det ikke er muligt, bør det udtrykkeligt oplyses, at den rapporterede værdi er baseret på rapportering af likvide midler.

D. Unionens strategi for vækst og beskæftigelse og landespecifikke anbefalinger

Detaljerede oplysninger om, hvordan de vedtagne foranstaltninger er rettet mod landespecifikke anbefalinger eller nationale mål i overensstemmelse med EU's strategi for vækst og beskæftigelse, er medtaget i tabel 6.a og 6.b i bilaget.

E. Angivelse af den forventede fordelingsmæssige indvirkning af de vigtigste udgifts- og indtægtsforanstaltninger

Oplysninger om den forventede fordelingsmæssige virkning af de vigtigste udgifts- og indtægtsforanstaltninger bør også specificeres i udkastet til budgetplan, jf. artikel 6, stk. 3, litra d), i forordning (EU) nr. 473/2013.

Mens størstedelen af medlemsstaterne allerede nu medtager kvalitative vurderinger af den fordelingsmæssige indvirkning af skattemæssige foranstaltninger i deres budgetter, er det meget mindre almindeligt at medtage kvantitative skøn. Det er med sikkerhed en udfordrende opgave at foretage en kvantificering af den fordelingsmæssige indvirkning af

³ Eksempel: En foranstaltning, der træder i kraft i juli i år t, har evt. en samlet virkning på 100 det første år og på 200 i de efterfølgende år. I rapporteringstabellerne bør dette registreres som +100 i år t og igen +100 (tilvækst) i år t+1. En foranstaltningens samlede virkning et givet år kan fremkomme ved den kumulative virkning af tilvækster siden indførelsen heraf.

⁴ Punktforanstaltninger, der dækker mere end et år (f.eks. en indkomst, der er genstand for skatteeftergivelse, i to på hinanden følgende år), bør registreres som to særskilte foranstaltninger, nemlig som en foranstaltning, der har sin første virkning i t, og som en foranstaltning, der har sin første virkning i t+1.

budgetforanstaltninger. Af denne grund er der ikke medtaget nogen standardtabel vedrørende dette aspekt af udkast til budgetplaner i bilaget. Medlemsstaterne bør derimod så vidt muligt fremlægge kvalitative og kvantitative vurderinger om den fordelingsmæssige indvirkning af budgetforanstaltninger, fremlagt på en måde, der er optimalt tilpasset hver medlemsstats specifikke foranstaltninger og tilgængelige analytiske rammer.

F. Sammenligning mellem udkastet til budgetplan og det seneste stabilitetsprogram

I tabel 7 i bilaget sammenlignes budgetmålene og fremskrivningerne i forbindelse med uændrede politikker i udkastet til budgetplan med dem, der er angivet i det seneste stabilitetsprogram. Eventuelle forskelle mellem tidligere og planlagte oplysninger med hensyn til dem, der er angivet i stabilitetsprogrammet, skal forklares på behørig vis.

G. Bilag om metodologi

Endelig indeholder tabel 8 i bilaget de metodologiske aspekter, der bør medtages i udkastet til budgetplan. Disse bør omfatte detaljerede oplysninger om forskellige vurderingsteknikker, der anvendes under budgetprocessen, sammen med de relevante karakteristika herfor og de anvendte antagelser. Hvis den forventede indvirkning af de samlede budgetforanstaltninger på økonomisk vækst ikke er anført i tabel 1.a, bør det specificeres i dette bilag.

3. RETNINGSLINJER OM FORMEN OG INDHOLDET AF RAPPORTER OM GÆLDSUDSTEDELSE

Ifølge artikel 8, stk. 2, i forordning (EU) nr. 473/2013 indeholder dette afsnit harmoniseret form og indhold for de medlemsstater i euroområdet, der rapporterer om deres planer om udstedelse af nationale gældsbeviser.

Med henblik på at placere planer om udstedelse af nationale gældsbeviser inden for rammerne af budgetovervågningen bør de suppleres med generelle oplysninger om de samlede finansieringsbehov i det centrale budget. Derfor skal der fremlægges to beretninger: en årsberetning og en kvartalsberetning.

I lyset af behovet for fleksibilitet under skiftende markedsbetingelser skal de fremadskuende oplysninger i disse beretninger være vejledende og være underlagt markedsvilkårene. Beretningerne bør i princippet ikke offentliggøres grundet disse oplysningers potentielle følsomhed.

1. Årsberetningen bør indeholde:

- generelle oplysninger om de samlede finansieringsbehov i det centrale budget, såsom i) indfrielse af værdipapirer med en aftalt løbetid på et år eller mere, ii) værdipapirer med en aftalt løbetid på mindre end et år, iii) nettofinansiering med kontantmidler og iv) kasseunderskud/-overskud
- udstedelsesplaner for det kommende år, herunder opdeling i kortfristede såvel som mellemfristede til langfristede værdipapirer
- og den statslige forvaltnings underskud/overskud baseret på ENS for det kommende år efter skabelonen nedenfor.

Tabel III – Skabelon, der skal medtages i årsberetninger om gældsudstedelse⁵

Økonomisk behov i alt (mio. EUR)							Finansieringsplan (mio. EUR)				ESN likviditet sunderskud / overskud (S.1311) (mio. EUR)
Indfrielse af værdipapirer med en aftalt løbetid på et år eller mere	Beholdning af statsgældsbe- viser og kortfristede gældsbreve ved udgangen af det foregående år	Nettofinan- siering med kontantmid- idler	Samlet refinansier- ingsbehov	Likvidite- tsunders- kud / - overskud	Andet	I alt	Ændring i beholdnin- gen af kortfristet gæld (statsgæld sbeviser og kortfriste de gældsbreve)	Mellemfri- stet til langfristet	Andet	I alt	
(1)	(2)	(3)	(4 = 1+2+3)	(5)	(6)	(7 = 4+5+6)	(8)	(9)	(10)	(11 = 2+8 +9+10)	(12)

Alle beløbene bør angives i mio. EUR. Beretningen fremlægges for Kommissionen senest en uge inden udgangen af kalenderåret.

2. I kvartalsberetningen bør tildelingsplanerne for hvert kvartal (ikkekumulative), herunder opdelingen i kortfristede såvel som mellemfristede til langfristede værdipapirer, fremlægges. Den bør både omfatte bruttotildeling og nettotildeling. Tildelingsplaner for det kommende kvartal eller de kommende kvartaler (q+1) bør suppleres af oplysninger om reel udstedelse i det foregående kvartal (q-1) samt skønnet for tildelingen vedrørende det nuværende kvartal (q) under anvendelse af den nedenfor anførte skabelon. Mens man i princippet og under mere normale markedsforhold bør fremlægge planlagte udstedelsesplaner for flere kommende kvartaler, kan sådanne udstedelsesprognoser under de nuværende markedsforhold være vanskelige at udarbejde eller have en begrænset informationsværdi. Derfor foreslås det, at kun det umiddelbart kommende kvartal gøres til genstand for en sådan rapportering.

⁵ Fremlæggelse af oplysninger om variable med fede typer er et krav.

Fremlæggelse af oplysninger om andre variable er valgfrit, men højest ønskeligt.

Tabel IV – Skabelon, der skal medtages i kvartalsberetninger om gældsudstedelse^{6,7}

	Finansieringsplan (mio. EUR)										
	Bruttotildeling				Indfrielse				Nettotildeling		
	Kortfristede (statsgældsbeviser og kortfristede gældsbreve)*	Mellemlang til lang sigt	Andet	I alt	Kortfristede (statsgældsbeviser og kortfristede gældsbreve)*	Mellemlang til lang sigt	Andet	I alt	Kortfristede (statsgældsbeviser og kortfristede gældsbreve)*	Mellemlang til lang sigt	Andet
	(1)	(2)	(3)	(4 = 1+2+3)	(5)	(6)	(7)	(8 = 5+6+7)	(9=1-5)	(10=2-6)	(11=3-7)
q-1 (foregående kvartal)	faktiske data	faktiske data	faktiske data	faktiske data	faktiske data	faktiske data	faktiske data	faktiske data	faktiske data	faktiske data	faktiske data
q (nuværende kvartal)	skøn	skøn	skøn	skøn	skøn	skøn	skøn	skøn	skøn	skøn	skøn
q+1 (næste kvartal)	plan	plan	plan	plan	plan	plan	plan	plan	plan	plan	plan

* Oplys her faktisk udstedelse, dvs. inkl. særlig modregning af fornyelse af 1-månedes gældsbeviser

Alle beløbene bør angives i mio. EUR. Beretningen fremlægges for Kommissionen senest en uge inden begyndelsen af næste kvartal.

Rapportering om udstedelsesplaner, der fremsendes kvartalsvis, skaber den korrekte balance mellem på den ene side at sikre øget gennemsigtighed og forudsigelighed af finansieringsplaner og på den anden side tilvejebringe tilstrækkelig fleksibilitet for tildelingspolitikker og procedurer.

Hvis der er data til rådighed, tilskyndes medlemsstaterne til at fremlægge sammenlignelige skabeloner med lignende oplysninger om nationale agenturer og regionale eller lokale forvaltninger.

⁶ Fremlæggelse af oplysninger om variable med fede typer er et krav.

Fremlæggelse af oplysninger om andre variable er valgfrit, men højst ønskeligt.

Fremlæggelse af oplysninger om likviditetsstyringsinstrumenter (som f.eks. kortfristede gældsbeviser eller genkøbsaftaler) er et krav for data, der går tilbage i tid (for q og q-1). Fremlæggelse af oplysninger om likviditetsstyringsinstrumenter for data, der går frem i tid (q+1), er valgfrit, men højst ønskeligt.

⁷ Der vil blive set på rapporteringshorisonten igen afhængigt af en stabilisering af forholdene på de suveræne europæiske gældsmarkeder.